

MŁA/ KURJAWA

- a) woda/włóžnota w formje dyma w přirodže
- b) cyle ředki přirodny zjaw při sewjernym čopje, wosebite swětło na njebjū
- c) slódkosć, kotraž slūša tradicionalnje do kóždeje cokoroweje tity

Prawa je wotmołwa **a**.

Mła abo kurjawa su móličke kapki wody w powětře, kiž wisaja kaž dym nad krajinu. Jeli je wona jara husta, nimale nič wjace njewidžimy.

Takle móžeš to tež prajić

dym

para (stupa z warjaceje so wody)

sowjer (mła w horinach)

Serbsce mamy dalšej rjanej wurazaj:

- lutki pyrja (wjerški horow njejsu w mlě widžeć)
- wódny muž wječer wari (mła nad hatom)

Přikłady z rěčneho korpusa:

Rano je stawała *mła* nad jězoram a so zběhała wyše, jako jězor tak chcył witać schadźace slóncó. (Jurij Brězan, Stara Jančowa. Budyšin 1965)

Tolsta *mła* zakrywaše lěsnu łuku, jako Matej z UFOa wustupi. (Jěwa-Marja Čornakec, Matej w štwórtej dimensiji. Budyšin 1996)

Nad łukami ležeše rańša *mła* kaž běle posleščó. (Křesćan Krawc, Wočakńmy nalěčo. Budyšin 1989)

Knježeše wulka *kurjawa*, tak zo so lóždy njewidžeštej. (Katholski Posoł, 49. lětnik (1914))

Z hór *kurjawa* so dele čehnje k rěce, muž kroči dom, kij w ruce jednej, w druhej wačok. (Jakub Lorenc-Zalěski, Serbscy rjekowje. Berlin 1957)